

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **Bělecký Mlýn s.r.o.**, se sídlem v Olomouci, Šemberova 66/9, zastoupeného Mgr. Markem Gocmanem, advokátem se sídlem v Ostravě-Mariánských Horách, 28. října 219/438, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Olomouc**, se sídlem v Olomouci, Blanická 19, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18.4.2011 č.j. 809-3/2011-130100-21, ze dne 20.5.2011 č.j. 3331-2/2011-130100-21, ze dne 21.4.2011 č.j. 2584-2/2011-130100-21, ze dne 20.4.2011 č.j. 703-2/2011-130100-21, ze dne 4.10.2011 č.j. 6089-2/2011-130100-21, č.j. 5589-2/2011-130100-21, č.j. 5045-2/2011-130100-21, č.j. 4527-3/2011-130100-21 a č.j. 6164-2/2011-130100-21, ve věcech spotřební daně z minerálních olejů,

t a k t o :

- I. Žaloby **se z a m í t a j í**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobami podanými v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18.4.2011 č.j. 809-3/2011-130100-21, ze dne 20.5.2011 č.j. 3331-2/2011-130100-21, ze dne 21.4.2011 č.j. 2584-2/2011-130100-21, ze dne 20.4.2011 č.j. 703-2/2011-130100-21, ze dne 4.10.2011 č.j. 6089-2/2011-130100-21, č.j. 5589-2/2011-130100-21, č.j. 5045-2/2011-130100-21, č.j. 4527-3/2011-130100-21 a č.j. 6164-2/2011-130100-21, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Celního úřadu Olomouc ze dne 15.12.2010 č.j. 16632-4/2010-136100-024, ze dne 8.3.2011 č.j. 3174/2011-136100-024, ze dne 4.2.2011 č.j. 2047/2011-136100-024, ze dne 7.12.2010 č.j. 15427-6/2011-136100-024, ze dne 18.7.2011 č.j. 10597/2011-136100-024, ze dne 7.7.2011 č.j. 10222/2011-136100-024, ze dne 6.6.2011 č.j. 8587/2011-136100-024, ze dne 16.5.2011 č.j. 7385/2011-136100-024 a ze dne 10.8.2011 č.j. 12335/2011-136100-024, kterými byly vydány žalobci platební výměry na spotřební daň z minerálních olejů podle zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění (dále jen ZSD) za zdaňovací období březen, květen, duben, únor, říjen, září, srpen, červen a listopad 2010.

V podaných žalobách žalobce uvedl, že žalovaný nesprávně posoudil jeho činnost, tj. přibližování dříví při výchovné těžbě, v rámci které byla žalobcem spotřebována motorová nafta, za kterou se žalobce domáhá vrácení spotřební daně, když uvedl, že tato činnost není zemědělskou prvovýrobou. Svůj závěr žalovaný odůvodnil tím, že tato činnost není uvedena v ust. § 57 odst. 2 ZSD. Žalobce je opačného názoru a tvrdí, že § 57 odst. 2 ZSD, který definuje zemědělskou prvovýrodu, zahrnuje pod tuto rovněž „pěstování dřevin“ a toto ustanovení dále nespecifikuje a neomezuje „pěstování dřevin“ v tom smyslu, že by se daná definice nevztahovala na pěstování lesních dřevin. Žalobce má z tohoto důvodu za to, že jeho práva byla zkrácena a porušena.

Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám uvedl, že ust. § 57 ZSD ve znění účinném do 29.2.2008 bylo nazváno „Vrácení daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro zemědělskou prvovýrodu, lesní školky a obnovu a výchovu lesa“. V § 57 odst. 1 ZSD pak bylo výslovně uvedeno, že nárok na vrácení daně vzniká daňovým subjektům provozujícím zemědělskou prvovýrodu, lesní školky a obnovu a výchovu lesa. Žalobce minerální oleje, u kterých nárokuje vrácení spotřební daně podle § 57 ZSD, spotřeboval na lesním pozemku určeném k plnění funkce lesa. Vykonávanou prací byl výchovný zásah – přibližování dříví traktorem z probírky k příjezdové komunikaci. Tyto skutečnosti žalobce sdělil žalovanému v průběhu správního řízení. Žalobce uplatnil nárok na vrácení spotřební daně v době, kdy již bylo znění § 57 odst. 1 ZSD odlišné a pojmy „lesní školka“ a „obnova a výchova lesa“ v něm již obsaženy nebyly. Zůstal pouze pojem zemědělská prvovýroda. Jaké činnosti lze rozumět pod pojmem zemědělská prvovýroda taxativně vyjmenovává § 57 odst. 2 ZSD. Podle žalovaného tak v souvislosti s činností vztahující se k lesním školkám a obnově a výchově lesa již nelze uplatňovat nárok na vrácení spotřební daně, ačkoliv se definice zemědělské prvovýrody nezměnila. Žalobce v podané žalobě neuvedl žádný argument, kterým by výklad žalovaného zpochybnil. Žalovaný navrhl zamítnutí žalob.

Při přezkoumání napadených rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobách.

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobce v daňových přiznáních za jednotlivá zdaňovací období uplatnil nárok na vrácení spotřební daně podle ust. § 57 ZSD. Do protokolu o ústním jednání vedeném za účelem odstranění pochybností o údajích v daňovém přiznání týkajících se právě uplatněného nároku na vrácení spotřební daně ze dne 2.11.2010 žalobce Celnímu úřadu Olomouc jako správci daně (dále jen celní úřad) sdělil, že nafta byla spotřebována na lesním pozemku určeném k plnění funkcí lesa. Vykonávaná práce byl výchovný zásah, a to přibližování dříví traktorem z probírky k příjezdové komunikaci, když se jednalo o jehličnatý porost. U ústního jednání dne 16.11.2010 byl žalobce informován o právním názoru celního úřadu, že žalobci nevznikl nárok na vrácení spotřební daně z minerálních olejů, neboť motorovou naftu nespotřeboval při zemědělské prvovýrobě. Následně celní úřad vydal platební výměry na jednotlivá zdaňovací období, jimiž rozhodl, že se žalobci vyměruje nárok na vrácení spotřební daně z minerálních olejů podle ust. § 57 ZSD ve výši 0,- Kč. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, o nichž bylo rozhodnuto napadenými rozhodnutími žalovaného. V odůvodnění napadených rozhodnutí žalovaný argumentoval především změnou právní úpravy s účinností od 1.3.2008, kdy z ust. § 57 odst. 1 ZSD (ve znění platném do 29.2.2008) byly vypuštěny pojmy „lesní školka“ a „obnova a výchova lesa“ s tím, že činnosti spadající pod tyto pojmy nelze podřadit pod pojem zemědělská prvovýroba.

Ust. § 57 ZSD, ve znění platném do 29.2.2008, je označeno *Vracení daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro zemědělskou prvovýrobu, lesní školky a obnovu a výchovu lesa.*

Ust. § 57 ZSD, ve znění účinném od 1.3.2008 dosud, je označeno *Vracení daně z minerálních olejů osobám používajícím tyto oleje pro zemědělskou prvovýrobu.*

Dle ust. § 57 odst. 1 ZSD, ve znění platném do 29.2.2008, nárok na vrácení daně vzniká právnickým a fyzickým osobám provozujícím zemědělskou prvovýrobu, lesní školky a obnovu a výchovu lesa, které nakoupily minerální oleje uvedené v § 45 odst. 1 písm. b) a v § 45 odst. 2 písm. c) za cenu obsahující daň nebo tyto výrobky samy vyrobily a prokazatelně je použily pro zemědělskou prvovýrobu, lesní školky a obnovu a výchovu lesa.

Dle ust. § 57 odst. 1 ZSD, v platném znění, nárok na vrácení daně vzniká právnickým a fyzickým osobám provozujícím zemědělskou prvovýrobu, které nakoupily minerální oleje uvedené v § 45 odst. 1 písm. b) a v § 45 odst. 2 písm. c) a j) za cenu obsahující daň nebo tyto výrobky samy vyrobily a prokazatelně je použily pro zemědělskou prvovýrobu. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby, kterým byla vrácena daň z uvedených minerálních olejů podle § 15 nebo 15a.

Podle ust. § 57 odst. 2 ZSD zemědělskou prvovýrobou se pro účely tohoto zákona rozumí rostlinná výroba včetně chmelařství, ovocnářství, vinařství, pěstování zeleniny, hub, okrasných květin, dřevin, léčivých a aromatických rostlin na pozemcích vlastních nebo pronajatých, případně na pozemcích obhospodařovaných z jiného právního důvodu.

Při posuzování důvodnosti žalob vycházel krajský soud shodně s žalovaným ze změny právní úpravy, tj. ust. § 57 ZSD, která nastala novelou ZSD s účinností od 1.3.2008 [zákon č. 37/2008, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů – dále jen novela]. Z důvodové zprávy k této novele ZSD je zřejmé, že zákonodárce při jejím vydání sledoval záměr, aby z vrácení spotřební daně z minerálních olejů byly vyjmuty činnosti spojené s lesním hospodářstvím jako jsou lesní školky a činnosti spojené s obnovou a výchovou lesa. Výslovně se zde uvádí, že z ust. § 57 ZSD jsou *komplexně vyjmuty činnosti spojené s lesnictvím* (komentář důvodové zprávy novely k bodům 16 až 23). Tento úmysl zákonodárce našel své vyjádření s účinností od 1.3.2008 nejen ve změně názvu § 57 ZSD a textu ust. § 57 odst. 1 ZSD, z něhož byly vyloučeny pojmy „lesní školky“ a „obnova a výchova lesa“, ale také v dalších ust. § 57 ZSD. Konkrétně se jedná o ust. § 57 odst. 6 ZSD, kdy došlo k vypuštění písm. e) upravujícího povinnost prokazovat výměru lesních pozemků a dále odst. 7 téhož paragrafu, kde byla pod písm. b) vypuštěna slova „lesních pozemků“. Všechny výše popsané změny v ust. § 57 ZSD, které nastaly uvedenou novelou ve svém komplexu vyjadřují skutečnost, že činnosti spojené s lesnictvím byly z působnosti § 57 ZSD zcela vyňaty. V souladu s ust. § 57 odst. 6 písm. d) ZSD v platném znění se nárok na vrácení daně prokazuje dokladem z evidence využití zemědělské půdy, nikoliv půdy lesní.

V posuzované věci je přitom nesporné, že žalobce vykonával činnosti, v jejichž souvislosti uplatnil nárok na vrácení spotřební daně, na lesních pozemcích a jednalo se o činnosti spojené s lesním hospodářstvím. V průběhu správního řízení to tvrdil zástupce žalobce v protokolu ze dne 2.11.2010, kde výslovně uvedl, že nafta byla spotřebována na lesním pozemku určeném k plnění funkcí lesa v rámci výchovného zásahu, kdy došlo k přibližování dříví traktorem z probírky k příjezdové komunikaci.

Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že činnost v souvislosti s ním nárok na vrácení spotřební daně uplatnil, lze podřadit pod pojem zemědělská prvovýroba vymezený § 57 odst. 2 ZSD. Citované ustanovení shora uvedenou novelou ZSD nedoznalo žádných změn a je pravdou, že zemědělská prvovýroba v rozsahu zde vymezeném zahrnuje také pěstování dřevin. Bližší úprava pojmu zemědělská prvovýroba sice v ZSD ani v jiném právním předpise obsažena není, logickou úvahou však lze podle názoru krajského soudu dospět k závěru, že zemědělskou prvovýrobou nemůže být výroba realizovaná na lesních pozemcích a spojená s funkcí lesa, když takový druh výroby spadá pod činnosti v lesnictví a na ně právě dopadla zmíněná novela. Uplatňování nároku na vrácení spotřebních daní z činnosti vztahující se k obhospodařování lesních pozemků bylo možné do

29.2.2008, tj. do účinnosti ZSD před novelou, kde mělo své opodstatnění ve výslovné úpravě, že se vrácení daně vztahuje také na činnosti spojené s lesními školkami a obnovou a výchovou lesa.

Na základě shora uvedené právní argumentace dospěl krajský soud k závěru, že správní orgány obou stupňů postupovaly správně, když neuznaly nárok žalobce na vrácení spotřební daně za uvedená zdaňovací období.

S ohledem na shora uvedené důvody krajský soud žaloby podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 14. listopadu 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu